

ventionsteksten, idet der tilføjes følgende bemærkninger:

Artikel 40 stk. 2, (a) fastslår, at intet barn må anklages eller dømmes ifølge straffelovsbestemmelser med tilbagevirkende kraft.

Dansk ret er i overensstemmelse med dette princip.

Ifølge *artikel 40 stk. 2, (b), (v)* skal et barn, der dømmes for overtrædelse af Straffeloven, have adgang til at få afgørelsen herom og sanktioner i denne forbindelse prøvet af en højere kompetent, uafhængig og upartisk myndighed eller domstol.

Efter gældende dansk ret er der ikke adgang til efterprøvelse af skyldspørgsmålet ved anke af nævningsager, jfr. herved Retsplejelovens § 945, stk. 2.

Også i politisager er efterprøvelsesmuligheden begrænset. Den domfældte kan kun anke, såfremt den pågældende har givet møde i sagen og er blevet idømt højere straf end 20 dagbøder eller bøde på 3.000 kr. eller konfiskation af genstande af tilsvarende værdi eller andre offentligretlige følger er idømt, jfr. Retsplejelovens § 962, stk. 2. Justitsministeriet kan dog tildele anke, hvis sagen er af principiel karakter eller andre særlige grunde taler derfor, jfr. bestemmelsen i stk. 3.

Konventionen må antageligt forstås således, at der skal være en ubegrænset adgang til efterprøvelse.

Da dette krav ikke er opfyldt i dansk ret og da regeringen ikke finder anledning til at foreslå ændring af dansk lovgivning på dette punkt, vil det være nødvendigt fra dansk side at tage forbehold til art. 40, stk. 2, (b), (v).

Danmark har taget et lignende forbehold i relation til FN's Konvention om Borgerlige og Politiske Rettigheder, art. 14, stk. 5, der indeholder en til konventionens art. 40, stk. 2, (b), (v) svarende bestemmelse.

I *artikel 40, stk. 2, (b), (vii)* kræves det, at barnets privatliv respekteres på alle stadier under den straffetretlige proces.

Bestemmelsen rejser spørgsmål i relation til de indgreb, der efter dansk ret kan benyttes under straffesager, herunder legemsindgreb, ransagning, beslaglæggelse m.v.

Det er regeringens opfattelse, at bestemmelsen må forstås ud fra en forudsætning om, at sådanne skridt, der er nødvendige for at efterforskningens formål kan opfyldes, må kunne foretages under iagttagelse af de retsgarantier, der er foreskrevet i loven. Herudover må den, der er sigtet eller tiltalt, ikke udsættes for vilkårlige indgreb, der krænker hans privatliv.

På denne baggrund finder regeringen, at den danske retsplejelovgivning opfylder konventionens krav.

Artikel 41 fastslår, at intet i konventionen skal være til hinder for, at barnet gives en bedre retsstilling iføl-

ge anden lov eller folkeretlig forpligtelse for vedkommende deltagerstat.

Denne bestemmelse tjener især til at sikre, at konventionen under ingen omstændigheder kan komme til at betyde, at barnet som følge af konventionen utilsigtet får en ringere retlig beskyttelse end den beskyttelse, det havde i forvejen.

Kapitel II

Artikel 42 forpligter deltagerstaterne til at gøre konventionen almindelig kendt blandt voksne og børn.

Artiklerne 43-44 indeholder konventionens bestemmelser om international kontrol med deltagerstaternes efterlevelse af konventionen. Der nedsættes en uafhængig komité, som på linje med komiteerne oprettet i medfør af kontrolbestemmelserne i andre nyere menneskerettighedskonventioner, f.eks. FN-Konventionen om Borgerlige og Politiske Rettigheder og FN's Tortur-konvention, har kompetence til at gennemgå rapporter fra deltagerstaterne om konventionens gennemførelse.

Ifølge *artikel 43* består komiteen af 10 uafhængige eksperter, som vælges af deltagerstaterne i personlig egenskab.

Artikel 44 fastslår, at deltagerstaterne regelmæssigt skal afgive beretning til komiteen om de foranstaltninger, der er truffet for at gennemføre konventionens bestemmelser. Komiteen kan bl.a. komme med forslag og generelle anbefalinger.

Artikel 45 indeholder bestemmelser om, at FN's særorganisationer, UNICEF og andre FN-organer kan deltage i komiteens drøftelser af de foranstaltninger, som deltagerstaterne har truffet med henblik på at gennemføre konventionen. Herudover kan de give ekspertråd om gennemførelsen af konventionen på de områder, som ligger indenfor deres respektive kompetenceområder.

Kapitel III

Artiklerne 46-54 indeholder sædvanlige afslutningsbestemmelser om konventionens undertegnelse, ratifikation, ikrafttrædelse m.v.

C. Sammenfatning

Gennemgangen overfor under A - B kan herefter sammenfattes således med henblik på danske lovændringer, forbehold og andre erklæringer i forbindelse med ratifikationen: